

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 25 de gener del 1937

nº 17

Els nostres conferenciants

L'EX-MINISTRE J. TOMÀS I PIERA GLOSA EL TEMA "ELS HOMES DE DRET

I LA REVOLUCIÓ"

Josep Tomàs i Piera és un dels homes més destacats del moviment esquerrista iniciat a la caiguda de la Dictadura. Lluitador enèrgic, home intel·ligent i estudiós, reuneix en ell les qualitats d'un polític perfecte, en el sentit més honrat de la paraula. A més, es l'home que en tot moment compleix el seu deure. Es així com el veiem el 6 d'Octubre; és així com l'hem vist el 19 de Juliol; i és així com l'hem vist després aguantant estoicament els bombardeigs de Madrid des del seu lloc al Ministeri del Treball.

Ara, quan són en el moment constructiu de la Revolució, Tomàs i Piera recorda que és home de Dret i, de la manera que ell sap fer-ho, iniciï el traçat de les normes jurídiques que han d'encaminar la Justícia revolucionària del futur proper.

Des de la nostra Emissora, Tomàs i Piera ens ha fet l'esborrany de tot un programa. En ell hi veurem una de les aportacions més valuoses dels homes d'Esquerra a la Revolució en marxa. A continuació reproduïm íntegrament la seva conferència.

"Cap tema en els moments actuals tan suggestiu com aquest, però cap com aquest tan ple de dificultats. Es tema assenyalat i a ell he d'atènyer-me; per tant, amb la limitació de temps obligada en tota radiació, procuraré exposar panoràmicament el nou estat de coses creat per la Revolució en l'ordre jurídic.

A ningú ha de sorprendre la realitat de la nova vida jurídica que us espera. Es veia la seva marxa de lluny, la seva arribada i amb ella el seu triomf era fatal. Guspires, anuncis, presagis tot ho feien endevinar; heus aci avui la nova modalitat.

Ossorio i Gallardo, el gran mestre del Dret prou ho tenia previst, uns pensaments d'ell encaixen avui a meravella: "La força d'allau dels fets i dels homes cristians va humanitzar el concepte de la família romana, fent-lo variar en absolut. En canvi, l'egoisme d'aquests mateixos cristians ha negat el sentit cristià de la propietat, i aquesta segueix essent perfectament romana. La força (entenguis bé, la força de la realitat, no la força brutal de les armes) ha obtingut l'encaix d'un dret cristià per la família i pagà per a el domini.

Més, ço que en vint segles no han obtingut la raó i la pietat, ho està obtenint en pocs anys l'empenta indeturable de les masses obreres; i a passos de gegant sorgeix un dret socialista, esclafador de l'individualisme exaltat que va culminar en la Revolució de fa poc més d'un segle.